

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๓๕๔ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๓ (ลูกแก) – หนองแขม

₩.ศ. ഉമ്നേറ

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลบัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช โองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง จังหวัดหมายเลข ๓๓๔๔ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๓ (ลูกแก) – หนองแขม ในท้องที่อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี อำเภอ บ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี และอำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ซึ่งได้ กระทำการสำรวจที่ที่ต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕៩ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช อาณาจักรไทย และข้อ ๗๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒៩๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานีเรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนด แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๓๘๔ สายแยก ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๓ (ลูกแก)–หนองแขม พ.ศ. ๒๕๓๐"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎิกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๓๕๔ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๓ (ลูกแก) – หนองแขม อยู่ในท้องที่อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี อำเภอบ้านโป่ง จังหวัด ราชบุรี และอำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม มีส่วนกว้างของแนว ทางหลวงสองร้อยเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดิกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตาม พระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก ป. ติณสุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๐๓ ราชกิจจานเบกษา

มีถุนายน ๒๕๑๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์ ในการสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๑๘๔ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมาย เลข ๑๒๑ (ลูกแก) - หนองแขม ในท้องที่อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญขนบุรี อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี และอำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ซึ่งได้ กระทำการสำรวจที่ที่ต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะออกพระ ราชบัญญีตีเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น สมควรกำหนด แนวทางหลวงที่จะสร้างไว้ก่อนตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้